

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 101/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Пољопривредно газдинство АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Тадија Вукићевић из ..., против тужене „BANCA INTESA“ а.д. Београд, Нови Београд, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац је 11.12.2019. године поднео Основном суду у Новом Саду, тужбу ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту закљученог 03.04.2017. године и накнаде штете на име стицања без основа. Основни суд у Новом Саду је 17.12.2019. године, донео решење П 12675/2019, којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је доставио Трећем основном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, већ је уз пропратни акт П 2765/2020 од 19.02.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Трећи основни суд у Београду није прихватио надлежност, образлажући да суд по службеној дужности може да се огласи месно ненадлежним само у случају постојања искључиве месне надлежности другог суда, што у овој парници није случај, као и да се Основни суд у Новом Саду могао огласити месно ненадлежним само по приговору туженог, који није истицан.

Решавајући настали сукоб месне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Према одредби члана 19. ЗПП, суд може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним, ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда и то у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу, односно у року од 8 дана од пријема тужбе, уколико се тужба не доставља туженом на одговор.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Према ставу 3. истог члана, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног посла. Одредбом става 4. истог члана је прописано да исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

У конкретном случају, тужилац је Основим судом у Новом Саду поднео тужбу ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и накнаде штете на име стицања без основа. Чланом 23. уговора о кредиту од 03.04.2017. прописано да су се уговорне стране сагласиле да евентуалне неспоразуме који настану поводом уговора, решавају мирним путем, а у супротном да ће спорове решавати надлежни суд.

Из наведеног произлази да странке нису уговориле месну надлежност неког стварно надлежног суда, нити је у конкретном случају прописана искључива месна надлежност Трећег основног суда у Београду, па Основни суд у Новом Саду није имао законско овлашћење да се по службеној дужности огласи месно ненадлежним за поступање у овој парници.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**